

הוגו איתנו קרוב ל-12 שנים. כל השנים, הוא היה חתול בריא, שובב ומלא חיים. בבדיקה האחרונה אצל הוטרינר שמת לי לב שהוא ירד במשקל. במקביל, הוא התחיל להסתגר, לישון יותר ולשבת במקומות לא שגרתיים, כמו לצד האסלה, מתחת לשולחן (הוא אף פעם לא יושב מתחת לדברים, רק מעל..)

לקחתי אותו לכל הבדיקות האפשריות, אבל דבר לא עלה. התחלתי לחשוד שמדובר במשהו ניורולוגי, אבל בשלב הזה, עוד לא היו לו סימפטומים רלוונטיים.

עד שיום אחד, הוא התחיל לאבד אוריינטציה, להתהלך ללא מטרה ולהיתקע בחפצים. מצבו התדרדר במהלך הלילה ובבוקר לקחתי אותו לביה"ח, עם חשש כבד שיתכן וכבר לא יחזור... במהלך היום בוצעה לו בדיקת MRI ואובחנה מנינגיומה גדולה במוח. הניתוח להסרת המנינגיומה נקבע ליומיים לאחר מכן. האבחון החד משמעי והאפשרות להסרת המנינגיומה עוררו אופטימיות מסוימת, אך מצבו של הוגו המשיך להתדרדר (עד כדי סכנת חיים) והוא נכנס לניתוח חירום, עוד באותו הלילה.

הטיפול הרפואי שהוגו קיבל החל משלב זה הותיר אותי ללא מילים. ההערכות המיידית לניתוח, נוכחות כל אנשי המחלקה, הביצוע המהיר (רק 3-4 שעות..), המעקב הצמוד שלאחר מכן והעדכונים השוטפים.

היממה שלאחר הניתוח היתה מורטת עצבים. חלפו כמעט 24 שעות עד שהתעורר. בהדרגה הוא חזר להגיב לסביבה, לשתות, לאכול וללכת. בימים שלאחר מכן הוגו שהה במעקב במח' החרום, עד ששחרר הביתה.

מאז ששחרר הוגו התאושש בהדרגה. מיום ליום הוא החזיר לעצמו יכולות שאיבד כמו ללכת יציב, לקפוץ על החלון, להתגלגל כשבאים הביתה... עד שתוך חודש הוא כבר לגמרי חזר להיות החתול שהכרנו, חודשים לפני שהכל התחיל (אם כי עדיין אפשר להבחין בכמה שינויי התנהגות ואופי..)

בגלל שאין לנו תאריך לידה מדויק שלו, היינו חוגגים לו יום הולדת מידיי שנה, בסביבות ינואר. היום אנחנו חוגגים לו גם ב-13/11- תאריך הניתוח.

זו הזדמנות נוספות להודות לצוות הנפלא של המחלקה הניורולוגית- אורית, מירב, לילך, קירה ולרותי המרדימה, על הטיפול המסור, המקצועי ועל החום והאהבה שהוגו קיבל מכולם.

עמנואל בקר

